

PUTUJEME S PÁNEM JEŽÍŠEM DO JERUZALÉMA

Námět pro postní dobu (nejen) s dětmi v roce 2017

Nedělní cyklus A

Postní doba je pro všechny křesťany příležitostí k vyjití na cestu od sobectví k lásce. Máme více poznávat Boží lásku, odpovídat na ni, nechat se jí inspirovat a proměňovat. Stejně jako starozákonní Izrael putoval pouští pod vedením Mojžíše, aby přijal Zákon a naučil se žít podle Božího slova, vydáme se my na cestu s Kristem, abychom poznávali jeho slova i skutky a učili se jednat jako on. On je „cesta, pravda a život“ (*Jan 14,6*).

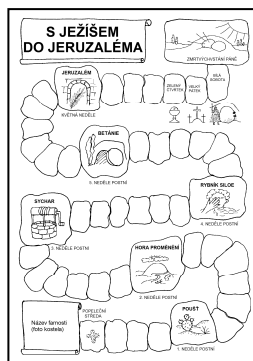
Základní motiv: CESTA

Cíl námětu: Prožít ve farnosti při bohoslužbách pro rodiče a děti postní dobu jako cestu z našeho konkrétního místa (farnosti, bydliště) do Jeruzaléma – místa Ježíšovy smrti a vzkříšení. Neputujeme sami, ale s Ježíšem. Na cestě se seznámíme s poselstvím jednotlivých postních nedělí i Velikonoc a pokusíme se tato poselství nějakým způsobem prožít v každodenním životě.

Způsob provedení:

Na velkou nástěnku nakreslíme cestu. Můžeme použít náčrsek, který je součástí tohoto projektu (*ke stažení na webu*). Naše cesta začíná u nás doma. Do východiska cesty tedy dopíšeme název naší farnosti nebo obce, příp. můžeme dolepit i fotku našeho kostela. Cesta se tím stane konkrétnější.

Zastávky na cestě budou ty, které nám nabízí liturgie nedělního cyklu A (poušť, hora Proměnění, Sychar, rybník Siloe, Betánie a Jeruzalém). Každou postní neděli nebo každý postní týden při katechezi pro děti (podle toho, kdy se rozhodneme katecheze postní cesty s dětmi probírat) povyprávíme dětem, co se na daném místě událo, jak se tam Ježíš zachoval a co by to mohlo znamenat pro náš život. Po mši svaté děti dolepi do již uplynulého úseku cesty květy, stopy, papírové proužky, obláčky (dále budeme používat pojem „útvary“), které si sami určíme. Zvolíme jeden druh „útvary“ pro celou cestu, ale úmyslně nenavrhneme, co konkrétně mají děti dolepovat, abychom podpořili vaši kreativitu. Papírové „útvary“ k dolepování do cesty mohou být různobarevné, aby cesta byla pestrá – jako život, jako každý z nás, jako naše skutky lásky.

Na začátku cesty dostanou děti také „cestovní pas“ (*ke stažení na webu*). Po katechezi nebo po mši svaté děti s pomocí katechetek jednak dolepi do již ušlého úseku cesty své „útvary“ a odnesou si papírové „razítko“ (*ke stažení na webu*), které si vlepí do svého „cestovního pasu“ (doma, nebo přímo na místě). Děti, kterým se podaří projít celou cestu a posbírat všechna „razítka“ (jarní prázdniny lze dohnat dodatečně!), mohou po Velikonocích dostat drobnou odměnu, nebo jednoduše své „cestovní pasy“ přinesou v obětním průvodu při mši svaté.

Nástěnka s cestou bude mít po celou dobu v kostele své viditelné místo (podle možnosti a vhodnosti), aby mohla oslovit nejen děti, ale i dospělé. Tím, jak se bude cesta proměňovat (rozkvétat apod.), může celá farnost pozorovat, v jakém bodě postní doby se právě nacházíme.

Pomůcky – souhrn:

Pro provedení tohoto námětu potřebujeme:

- nástěnku s cestou (velký formát, minimálně A2);
- papírové „útvary“ k dolepování do cesty (různobarevné; na každý týden v dostatečném množství pro všechny děti);
- cestovní pasy (1 ks pro každé dítě na celou postní dobu);
- papírová „razítka“ k vlepení do cestovních pasů (každý týden 1 ks pro každé dítě);
- můžeme (ale nemusíme) ukázat opravdovou mapu nebo fotografie z biblických míst.

Postup:

Při první společné katechezi (ještě před začátkem postní doby nebo o 1. postní neděli) kněz/katecheta dětem vysvětlí, co budeme v postní době dělat a jaký to má smysl. Řekne, že se vydáme na cestu s Ježíšem. Vyrazíme od nás z (...) a „půjdeme“ až do Jeruzaléma. Jako cestovatelé budeme mít cestovní pas, do kterého budeme dostávat (vlepovat) razítka na každé důležité zastávce. Těch bude šest, stejně jako je postních nedělí.

Kněz/katecheta se děti zeptá, jaké vlastnosti musí mít cestovatel (zvědavost, odvahu, vytrvalost, odolnost, schopnost snášet nepřízeň počasí...). Naše cesta bude daleká a nebude vůbec jednoduchá. Když se nám však podaří celou cestu dobře projít a prožít, určitě budeme obohaceni o velkou zkušenost a Velikonoce pak pro nás budou mnohem krásnější. Naštěstí nepůjdeme sami, ale s Ježíšem! (Můžeme si předem zjistit na mapách, kolik kilometrů je to od nás do Jeruzaléma. Například z Brna je to něco přes 3500 km, i když přes některá území by se dnes prakticky projít nedalo, protože se tam válčí.)

Pro jednotlivé neděle/týdny nabízejme následující animace, které můžete libovolně přizpůsobit svým podmínkám.

1. postní týden

Evangelium 1. neděle postní: Ježíšovo pokušení (*Mt 4,1-11*)

1. zastávka: Judská poušť

Téma: Pán Ježíš odešel na poušť a tam se čtyřicet dní postil a modlil, aby se připravil na své velké poslání. My se spolu s ním na této poušti také zastavíme. Judská poušť se rozkládá blízko Jericha, mezi Judskými horami a Mrtvým mořem. Není to písčité rovina, ale vápencová hornatina s údolními a roklemi. Zjara se může na pár týdnů zazelenat a rozkvést. Život na poušti není vůbec lehký: ve dne je tam horko, v noci zima. V roklích číhá mnoho nebezpečí. Pána Ježíše sice nepřepadl žádný lupič, ale dolehlo na něj pokušení. Přišel k němu ďábel, který ho chtěl odvrátit od jeho poslušnosti Bohu. Nabízel mu jídlo, slávu a moc, když Boha ze svého života odsune pryč, když Bohu nedá první místo ve svém životě. Ježíš však pokušení odolal a nepodlehł mu. Pomohla mu v tom modlitba, znalost Písma a půst. Nespoléhal se na své síly, ale důvěřoval svému nebeskému Otci. I nám modlitba a půst dávají sílu, abychom se učili pokušení přemáhat.

Úkol: Pán Ježíš se připravoval na své poslání na poušti. Tam si musel leccos odřít – jídlo, pití, pohodlnou postel... Schopnost něco si odřeknout ho posílila pro další život. Také my nemusíme mít všechno, na co máme chuť a na co si vzpomeneme. Spolu s Ježíšem se budeme učit něco si odřeknout. Dokážeme to? Co si odřekneme? Může to být televize, počítač, lenošení, sladkosti... (rodiče dětem pomohou s předsevzetím).

2. postní týden

Evangelium 2. neděle postní: Ježíšovo proměnění (Mt 17,1-9)

2. zastávka: Hora Proměnění

Téma: Dnes s Ježíšem vystoupáme na horu Proměnění, která se podle tradice jmenuje Tábor. Na naše poměry to není vysoká hora, dosahuje výšky pouze asi 580 m n. m. Je však působivě krásná, pravidelná a ze svého rovinatého okolí se náhle vztyčuje vzhůru. V evangeliu jsme slyšeli, že tam Ježíš vystoupil a vzal s sebou Petra, Jakuba a Jana, aby se o samotě modlili. Najednou „Ježíšova tvář zazařila jako slunce a jeho oděv zbělel jako světlo. Ozval se hlas: „To je můj milovaný Syn...; toho poslouchejte!“ Apoštolové možná pochopili něco z toho, kdo je Ježíš a co je čeká.

Úkol: Ježíš vyhledával chvíle modlitby, byl rád v blízkosti svého Otce. Naslouchal mu a v modlitbě čerpal moudrost a sílu. Apoštolové viděli, jak se Ježíš modlí, a uslyšeli, že je milovaný Boží Syn, kterého mají poslouchat. Také my se pokusíme tento týden udělat si víc času pro Boha. Takový čas není ztracený, ale naopak! Do „času pro Boha“ může patřit modlitba, mše svatá, svátost smíření... Jako Ježíš vyhledávejme chvíle s Bohem.

3. postní týden

Evangelium 3. neděle postní: Setkání se Samaritánkou (Jan 4,5-42)

3. zastávka: Město Sychar – Jákobova studna

Téma: Dnes přicházíme do Samařska k biblickému městu jménem Sychar. Posadíme se u prastaré studny, která pochází už z doby praotce Jakuba a je zde dodnes! Studna má víc než 3500 let a je moc hluboká. Vědro dosáhne vodní hladiny v 19 metrech a až ke dnu je její hloubka téměř 50 m. Není to cisterna, ale z jejího dna prýští pramenitá, „živá“ voda. Biblické město Sychar už neexistuje. Nejbližší město se dnes jmenuje Náblius, je arabské a patří k oblasti zvané Západní břeh Jordánu. Evangelium nám vyprávělo, co se zde stalo, když ke studni přišel Ježíš. Požádal samařskou ženu, aby mu dala napít. Samaritánka se podivila, protože nebylo obvyklé, že by muži mluvili s cizími ženami. Navíc Židé a Samaritáni žili v nepřátelství. Tento Žid – Ježíš – ji oslovil a dokonce jí řekl, že jí dá „živou vodu“, takže už nebude nikdy žíznit! Když jí pak řekl „všechno, co v životě udělala“, uvěřila, že on je ten slíbený Mesiáš, na kterého čekají. Hned nechala džbán a běžela do vesnice. Díky ní pak mnoho lidí uvěřilo, že Ježíš je slíbený Mesiáš, Boží Syn.

Úkol: Voda je vzácná. Nejen proto, že dává život lidem i rostlinám, ale také proto, že nám připomíná náš křest. Ten je počátkem našeho přátelství s Ježíšem a otevírá nám bránu k věčnosti. Samaritánce Ježíš řekl, že on má vodu „tryskající do života věčného“. Tento týden budeme Pánu Ježíši děkovat za křest, za to, že k němu patříme. A poděkujeme nebo uděláme radost také svému kmotru/kmotřence. Necháme si vyprávět o svém křtu. Zeptáme se rodičů, jak oni byli pokřtěni a zda ještě žijí jejich kmotři.

4. postní týden

Evangelium 4. neděle postní: Uzdravení slepého (Jan 9,1-41)

4. zastávka: rybník Siloe

Téma: Dnes se s Ježíšem zastavíme na okraji Jeruzaléma u rybníka Siloe. Nebyl to rybník, jaké známe u nás v přírodě. Byla to umělá nádrž, do níž se kanálem vykopaným ve skalách přiváděla voda z jednoho vzdálenějšího pramene. Nádrž nechal postavit

judský král Chizkijáš už 700 let před Kristem, aby město Jeruzalém bylo zásobeno vodou i v případě, že ho budou obléhat nepřátelé.

Ježíš na své cestě k Jeruzalému potkal člověka, který byl od narození slepý. Ježíš si ho sám všiml. Plivl na zem, udělal z hlíny bláto, pomazal slepému oči a poslal ho, aby se umyl v rybníku Siloe. Slepci se nejen otevřely oči, takže poprvé v životě začal vidět, ale otevřel se mu i „vnitřní zrak“ – srdce. Uvěřil totiž, že Ježíš je Mesiáš, Boží Syn.

Úkol: Také my jsme občas slepí, i když očima vidíme. Tento týden se budeme snažit chodit s otevřenými očima. Budeme si všimát, co je na druhých lidech dobrého, co krásného každý den dostáváme a jestli někdo kolem nás nepotřebuje pomoc. Nebudeme lhostejní ani k prostředí, kde žijeme, a sami si všimneme, co je například potřeba uklidit.

5. postní týden

Evangelium 5. neděle postní: Vzkříšení Lazara (Jan 11,1-45)

5. zastávka: Betánie

Téma: Naše pátá zastávka je v Betánii, ve městě vzdáleném necelé 3 km od Jeruzaléma. Zde žili sourozenci Lazar, Marie a Marta. Ježíš u nich býval často hostem. V této oblasti pohřbívají zesnulého kvůli horku ještě v den jeho smrti. V průběhu dalších 7 dnů přícházejí smuteční hosté a příbuzní, aby pozůstalým vyjádřili soustrast. Evangelium píše, že k Marii a Martě přišlo mnoho židů, aby je utěšili v žalu nad bratrem. Právě v tomto smutečním období (Lazar byl už 4 dny v hrobě) přišel Ježíš. Dostal sice vzkaz, že Lazar je nemocný, ale Ježíš nespěchal, protože vzkříšením Lazara se mělo ukázat, že Ježíš je skutečně Boží Syn. U Lazarova hrobu Ježíš zaplakal. Pak se obrátil v modlitbě k Otci, nechal odvalit kámen a Lazara vzkřísil. Mnoho lidí, kteří to viděli, v Ježíše uvěřilo.

Úkol: Ježíš přinesl do Lazarova domu naději. Dává ji také nám, když říká: „Já jsem vzkříšení a život. Žádný, kdo žije a věří mne, neumře navěky.“ Komu a jak přinášíme my naději? Dokážeme povzbudit, pochválit, usmát se na druhého? Tento týden se o to budeme víc snažit.

6. postní týden

Květná neděle: Ježíšův vjezd do Jeruzaléma (Mt 21,1-11; pašije: Mt 26,14-27,66)

6. zastávka: Jeruzalém

Téma: Dnes jsme s Ježíšem připutovali k Jeruzalému. Ježíš seděl na oslátku a vjížděl do města branou, která se dnes jmenuje Zlatá. Putoval z Betánie kolem vesnice Betfáge přes Olivovou horu. Přicházel přesně tak, jak předpověděli proroci, že přijde Mesiáš. Lidé mu mávali a vítali ho jako svého krále. O něco později však volali na Piláta: „Ukřižuj ho!“ Lidé si totiž představovali jiného krále, ne toho, který trpí. Chtěli mít krále podle své představy. Ježíš však na sebe bere lidské utrpení, aby nám ukázal, že i v utrpení je nám Bůh blízko a že smrtí život nekončí.

Úkol: Ježíš přijíždí, aby daroval sám sebe. To je opravdová láska. Naším úkolem bude dobře prožít Svatý týden a Velikonoce – v lásce k lidem i k Bohu.